

тѣ на вѣтъра си шепнатъ
съ тихъ и тънъкъ гласъ:
„Славни мжже спятъ, почиватъ
вжтре тукъ подъ насъ“ . . . ,

КЪМЪ СТР. 242. — Презъ 1868 година
нъ гр. Котелъ, всрѣдъ града, предъ турския
конакъ, е билъ обесенъ и котленския момъкъ
И в а н ъ Симеоновъ Сивовъ, бунтов-
никъ отъ четата на Хаджи Димитра и Сте-
фанъ Караджа. Това събитие произвело не-
обикновено вълнение въ града. Известниятъ
котленски лѣтописецъ Ж е н д о В и ч о в ъ, не
е ималъ сили да присжтствува на това страшно
зрѣлище, та отишелъ да се лута изъ гората
насамъ-натамъ за разтуха. Дълбоко замисленъ,
убитъ духомъ, той се завърналъ вечеръта, при-
бралъ се рано и срѣднощъ починалъ. (Гледай
статията на Гено Кировъ: „Лѣтописътъ на
Жендо Вичовъ отъ Котелъ“ въ Мин. сбор., кн.
XII (1895), стр. стр. 360, 361) и новата книга
на г. Велико Йордановъ, село Мед-
венъ, Котленско, София, 1940, стр. 156, гдето
е дадена и народната пѣсенъ за Иванъ Сивовъ
и А. Т. И л и е в ъ, Спомени, (б. БАН, 1926,
стр. 72.) Вж. и С т а т и П о п о в ъ, Пакъ
при Караджата въ Гюргево, в. „Миръ“. бр.
10810; въ запискитѣ си Поповъ пише, че въ
Котелъ билъ обесенъ Х р и с т о В ѣ л ч а -
н о в ъ.